

Θάνατος

της Άννας Νόλλης Γεωργίου

Κοπιάζεις, μοχθείς και παλεύεις,
για να βρεις τη χαρά της ζωής,
για να βρεις τ' αγαθά τα πρεπούμενα
Και φοβάσαι μην κάποτε 'ρθει
και σε βρει ξαφνικά
της ζωής το φινάλε.

Σαν θα κλείσεις τα μάτια
και ποτέ τότε πια,
δε θα μπόρεις να δεις ομορφιές,
δε θα μπόρεις να ζεις σε παλάτια,
δε δ' ακούεις βιολιά,
δε δ' ακούεις πουλιά να λαλούν, να ομορφαίνουν την πλάση,
σαν θα κλείσει για σε η αυλαία,
σαν θα 'ρθει να σε βρει της ζωής το φινάλε,
απλά, μη φοβάσαι.

Γιατί σκέψου για λίγο
και θα δεις και θα βρεις
πως δεν είναι το τέρμα
Γιατί ο θάνατος είναι ζωή
και ο θάνατος τέρμα της μιας όποιας ζωής,
της ωραίας, σκληρής ή μοιραίας.
Πως ο θάνατος είναι η αρχή
μιας ζωής χωρίς τέρμα
χωρίς λύπη και πίκρα
χωρίς δάκρυ και πόνο.
Μιας ζωής που για χρόνια
ποδούσες να βρεις.

Γι αυτό ζήσε,
πολέμα τα μίση,
Πολέμα τα πάδη
και ποτέ μην ξεχάσεις
πως ο θάνατος είναι η ζωή
Και η ζωή είναι το ψέμα.

(Από το βιβλίο «Αναζητώντας το φως, πατρίδες», σελ. 90)